

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 16275 2500 BG Den Haag

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
T.a.v. [REDACTED]
Directeur-generaal Werk
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Datum 4 juli 2018
Betreft Uitvoeringstoets BagwEU

Geachte [REDACTED],

Bij brief van 16 mei jongstleden heeft u de IND verzocht om een uitvoeringstoets uit te voeren naar aanleiding van de conceptwijziging van het Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie (hierna te noemen: BagwEU). Naar aanleiding hiervan is een impactbepaling gedaan om de uitvoeringsgevolgen hiervan voor de IND in kaart te brengen. Bijgevoegd bied ik u het rapport aan. De belangrijkste bevindingen worden hieronder weergegeven. Verder verwijst ik u naar het rapport.

Uitvoerbaarheid

Uit het rapport blijkt dat het conceptbesluit BagwEU uitvoerbaar is voor de IND, mits er concrete werkafspraken worden gemaakt tussen de IND en de SVB over de wijze waarop de gegevensuitwisseling tussen de organisaties wordt vormgegeven en deze afspraken in een (deel)overeenkomst worden vastgelegd. De IND moet voor de beoordeling van een aanvraag om een verblijfsvergunning in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening bij de Sociale Verzekeringsbank kunnen navragen of een vreemdeling in het kader van de meldplicht op grond van artikel 8 van de WagwEU aldaar is aangemeld.

Inwerkingtredingsdatum

De beoogde inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2019 is haalbaar. De benodigde aanpassingen in INDiGO, het systeem van de IND, zijn naar verwachting gereed op 1 januari 2019. De Vreemdelingencirculaire 2000 moet tijdig zijn aangepast en de IND moet haar communicatiemiddelen naar de klant toe aanpassen. De medewerkers moeten tijdig worden geïnformeerd over de proceswijziging.

Uitvoeringskosten

De incidentele uitvoeringskosten worden geschat op € 4.500 vanwege de benodigde aanpassingen in INDiGO. De wijziging in de meldplicht brengt voor de IND verder geen extra structurele uitvoeringskosten met zich mee.

Directie Strategie en Uitvoeringsadvies

Afdeling SUA RVN

Postbus 16275
2500 BG Den Haag

Informatielijn

werkdagen van 9.00 tot 17.00
www.ind.nl

Contactpersoon

[REDACTED]

Ons kenmerk

2301318

Uw kenmerk

2018-0000071993

Bijlage(n)

Rapport Impactbepaling
wijziging meldplicht bij
grensoverschrijdende
dienstverlening

Risico's implementatie

Er worden geen risico's gezien voor de implementatie van het conceptbesluit.
De wijzigingen voor de IND zijn gering.

Ons kenmerk
2301318

Uw kenmerk
2018-0000071993

Ik verzoek u kennis te nemen van de inhoud en aanbevelingen van dit rapport.

Hoofddirecteur Immigratie- en Naturalisatiedienst

cc.: [redacted] directeur Migratiebeleid tevens pDG
Vreemdelingenzaken, Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Impactbepaling wijziging meldplicht bij grensoverschrijdende dienstverlening

Aanleiding en achtergrond

De Directeur-generaal Werk van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) heeft de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij brief van 16 mei 2018 gevraagd om het concept wijziging Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie (hierna te noemen: BagwEU) te beoordelen op aspecten van uitvoerbaarheid.

Op 18 juni 2016 is de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie (hierna te noemen: WagwEU) ingegaan. Met deze wet zijn de detachingsrichtlijn (96/71/EG) en de handhavingsrichtlijn (2014/67/EU) geïmplementeerd. De wet regelt de arbeidsvoorwaarden waarop werknemers van Europese bedrijven recht hebben wanneer zij tijdelijk in Nederland werken om een dienst te verrichten. Ook maakt deze wet een betere controle mogelijk op de naleving van de arbeidsvoorwaarden door de Europese bedrijven. De wet bevat hiertoe bepalingen over onder meer gegevensuitwisseling en de invoering van een meldingssysteem.

Het conceptbesluit BagwEU bevat (onder andere) een aantal bepalingen met betrekking tot de meldingsplicht voor werkgevers in het buitenland die een werknemer naar Nederland laten komen om een dienst te verrichten. Deze meldingsplicht maakt het mogelijk om gericht te controleren op de naleving van de wet door werkgevers.

Op dit moment wordt er -in opdracht van SZW- gewerkt aan een digitaal meldingssysteem. Het streven is om het systeem op 1 januari 2019 gereed te hebben. De uitvoering van de meldplicht zal bij de Sociale Verzekeringsbank (SVB) worden belegd.

Met de inwerkingtreding van het concept wijzigingsbesluit BagwEU is de werkgever die een werknemer detacheert naar Nederland, op grond van artikel 8 BagwEU verplicht om dit voor aanvang van de werkzaamheden, te melden in het digitaal meldingssysteem.

Doelstelling

Het doel van deze impactbepaling is het in kaart brengen van de uitvoeringsgevolgen van de uitwerking van het concept wijzigingsvoorstel BagwEU voor de IND. Daarbij gaat het primair om een objectieve en technische toetsing met betrekking tot de haalbaarheid, uitvoerbaarheid en kosten. Het gaat niet om een politieke of maatschappelijke beoordeling. De impactbepaling heeft zich met name gericht op de dagelijkse uitvoeringspraktijk. Een toets op de juridische juistheid of de beleidslogica van de uitwerking in het concept BagwEU heeft niet plaatsgevonden.

Vraagstelling

In voornoemde opdrachtbrief van SZW zijn de volgende vragen opgenomen:

1. Is het conceptbesluit uitvoerbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden?
2. Is de beoogde invoeringsdatum van 1 januari 2019 haalbaar?
3. Zijn er consequenties voor de incidentele en structurele uitvoeringskosten?
4. Welke risico's ziet u voor de implementatie van het conceptbesluit en hoe kunt u die ondervangen?

Scope

Het te toetsen document

Het document dat wordt getoetst is het concept wijziging BagwEU. De brief van SZW met het concept AMvB is opgenomen in bijlage II.

Betrokken IND-onderdelen bij de impactbepaling

Binnen de IND zijn de volgende onderdelen betrokken:

- Directie SUA, afdeling RVN
- Directie Bedrijfsvoering (BV), afdelingen IV en Financiën & Business Informatie
- Directie RVN, Team 2 (Zwolle) en afdelingen I&S en HIK.
- Directie Dienstverlening, afdeling Communicatie

Raakvlakken met andere wijzigingen van wet- en regelgeving

Door de wijzigingen in de WagwEU moet ook artikel 3.31a van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 worden aangepast om geen lacune te laten ontstaan. De verwijzing in artikel 3.31a Vb naar de meldplicht in de zin van artikel 2a Wav moet worden vervangen door/aangevuld met de meldplicht in de zin van artikel 8 WagwEU. SZW heeft aangegeven deze kleine wetstechnische wijziging van het Vb 2000 na afstemming met J&V mee te nemen met wijziging BagwEU, zodat deze tegelijk, per 1 januari 2019, in werking treedt.

Huidige beleid en werkwijze

Een vreemdeling die niet een EU/EER-nationaliteit heeft, maar wel in een EU/EER-land woont en werkt en die in opdracht van een werkgever in Nederland langer dan 3 maanden hier een dienst komt verrichten, moet een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening aanvragen. Om in aanmerking te komen voor deze verblijfsvergunning moeten de werkzaamheden op dit moment schriftelijk zijn gemeld bij UWV (artikelen 3.31a Vb en 2a van de Wav).

Op grond van artikel 1e van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen (BuWav) geldt voor werkzaamheden in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening geen TWV-plicht, mits:

- a. de vreemdeling voldoet aan alle voorschriften inzake verblijf, werkvergunning en sociale zekerheid om als werknemer van de werkgever arbeid te verrichten in het land waar de werkgever gevestigd is;
- b. de vreemdeling arbeid verricht die gelijksoortig is aan de arbeid waartoe de vreemdeling gerechtigd is in het land waar de werkgever gevestigd is;
- c. de vreemdeling slechts de vervanger is van een andere vreemdeling die gelijksoortige arbeid heeft verricht, indien de totale duur van de overeengekomen dienstverrichting niet wordt overschreden; en
- d. de werkgever daadwerkelijk substantiële activiteiten verricht als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel a, van de WagwEU.

De werkgever hoeft voor werkzaamheden in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening dus geen TWV aan te vragen. Wel geldt de notificatieplicht op grond van artikel 2a van de Wav.

Bij een aanvraag om een verblijfsvergunning in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening moeten de volgende bewijsmiddelen worden overgelegd:

- de volledig ingevulde en ondertekende bijlage 'Verklaring referent (arbeid)';
- een kopie van de verblijfsvergunning en werkvergunning van de vreemdeling, waaruit blijkt dat de vreemdeling verblijfsrecht heeft in het land van zijn/haar werkgever en dat de vreemdeling daar in dienst van zijn/haar werkgever arbeid mag verrichten.

- een kopie van de arbeidsovereenkomst met de werkgever/referent voor wie de vreemdeling tijdelijk in Nederland diensten gaat verrichten.

In het aanvraagformulier wordt de werkgever (referent) in Nederland er op gewezen dat de werkzaamheden moeten worden aangemeld bij UWV in het kader van de notificatieplicht en dat de IND bij UWV controleert of de notificatie aanwezig is. In de praktijk stuurt de werkgever (referent) meestal al een bewijs van de notificatie van UWV mee met de aanvraag, waardoor dit niet meer bij het UWV hoeft te worden gecheckt. Indien dit niet het geval is, wordt per mail (advies-twv@uwv.nl) bij UWV nagevraagd of de werknemer aldaar is aangemeld.

Wanneer bovengenoemde bewijsmiddelen zijn overgelegd, de werknemer is aangemeld bij UWV en de werknemer geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid, dan verleent de IND een verblijfsvergunning voor de duur van de werkzaamheden, met een maximum van 2 jaar. Op het verblijfsdocument komt de arbeidsmarktaantekening: 'TWV niet vereist voor specifieke arbeid, andere arbeid niet toegestaan'.

Het aantal verblijfsvergunningen dat in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening wordt verleend is overigens zeer gering. In 2013 zijn er 84 vergunningen verleend, in 2014 en 2015 zijn 10 verleend, in 2016 18, in 2017 20 en in 2018 (tot op heden) 6 vergunningen.

Gewijzigde wet- en regelgeving

Met de inwerkingtreding van de conceptwijziging BagwEU zal de meldingsplicht anders worden ingericht. Op dit moment wordt -in opdracht van SZW- gewerkt aan een digitaal meldingssysteem ten behoeve van de WagwEU. Zoals het er naar uitziet zal dit systeem op 1 januari 2019 zijn gerealiseerd, en zal deze bij de SVB worden belegd.

Gevolgen voor de IND

Werkproces

Voor de IND betekent de wijziging van de meldplicht dat in voorkomende gevallen bij een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening bij de SVB moet worden gecheckt of een vreemdeling aldaar is aangemeld, en niet meer bij UWV. De wijziging in de meldplicht leidt voor de IND niet tot extra werkzaamheden.

Handhaving

De IND kan de verblijfsvergunning intrekken als de vreemdeling niet meer voldoet aan de beperking waaronder de vergunning is verleend, of als de werkgever niet meer voldoet aan de criteria van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav). Mocht de Inspectie SZW constateren dat de arbeidsvoorwaarden op grond van de Wav niet worden nageleefd, dan wordt hiervan een rapport gestuurd naar de IND. Hierin treedt geen wijziging op ten opzichte van de huidige werkwijze.

Aanpassingen INDiGO

In de kwalificatielijst bij grensoverschrijdende dienstverlening (kwalificatie 500) in INDiGO zal een nieuw criterium- en bescheidnummer moeten worden gerealiseerd, ofwel zal een naamwijziging moeten worden doorgevoerd voor het bestaande criterium (Cn546) en bescheid (Bn410) waarin nu nog specifiek UWV wordt genoemd. Mogelijk dat 'UWV' ook kan worden vervangen door bijvoorbeeld 'bevoegde instantie'. Bekeken moet worden of de tweede optie (een meer generieke naamgeving) mogelijk is, en of dit van invloed is op andere kwalificaties waarin dit criterium en bescheid worden gebruikt.

Om deze wijzigingen in INDiGO door te voeren zijn de volgende werkzaamheden benodigd:

Onderdeel	Uren
Solution	8
Bouw – Regelbeheersing	16
Bouw – Tabellen	1,5
Test	3

Deze inschatting is op basis van de huidige inzichten en op basis van het aanmaken van een nieuw criterium en een nieuw bescheid.

De wijziging in INDiGO moet op 1/1/2019 zijn gerealiseerd. Gezien de releaseplanning van INDiGO moeten de wijzigingen dan uiterlijk in release in Q4 (releasedatum 31 december 2018) zijn doorgevoerd. De informatie voor deze release moet uiterlijk 15 augustus 2018 zijn aangeleverd.

Aanpassing Vreemdelingencirculaire

Paragraaf B5/3 van de Vreemdelingencirculaire moet tijdig worden aangepast, waarbij rekening wordt gehouden met vaste verandermomenten.

Werkafspraken

Er zullen duidelijke werkafspraken moeten worden gemaakt tussen de IND en SVB over de wijze waarop de gegevensuitwisseling tussen de organisaties wordt vormgegeven. Deze afspraken zullen vooruitlopend op een te sluiten convenant moeten worden neergelegd in een overeenkomst, met inachtneming van de Algemene verordening gegevensverwerking (AVG). De IND heeft de informatie van de SVB nodig ter uitvoering van haar wettelijke taak. De benodigde informatie zal met toepassing van artikel 107 Vreemdelingenwet (Vw) bij de SVB worden opgevraagd.

Communicatie naar de klant

Wanneer beleid, wet en regelgeving wijzigt, zal de informatievoorziening ten behoeve van de klant moeten worden aangepast. De aanvraagformulieren VVR arbeid in loondienst en correspondentie moeten tijdig worden aangepast. Aangezien deze formulieren nog niet digitaal worden aangeboden, is er geen impact voor E-DV. De informatievoorziening over de procedure ten aanzien van grensoverschrijdende dienstverlening op de website van de IND en in Atlas moet worden aangepast. De medewerkers van de beslistteams, de loketten en telefonie moeten tijdig worden geïnformeerd over de wijziging in de meldplicht bij grensoverschrijdende dienstverlening.

Financiën

De incidentele uitvoeringskosten worden geschat op € 4.500 vanwege aanpassingen in INDiGO. De wijziging brengt verder geen extra structurele uitvoeringskosten met zich mee.

Eindconclusie

- Het concept wijzigingsvoorstel BagwEU is uitvoerbaar, mits er werkafspraken worden gemaakt tussen de SVB en IND over de wijze waarop de gegevensuitwisseling tussen de organisaties wordt vormgegeven. Deze werkafspraken zullen -vooruitlopend op een te sluiten convenant tussen de SVB en IND- worden vastgelegd in een overeenkomst;
- De beoogde inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2019 is naar verwachting haalbaar;
- Er moet een wijziging in INDiGO worden doorgevoerd, uiterlijk in release in Q4;
- De incidentele uitvoeringskosten worden geschat op € 4.500. De wijziging in de meldplicht brengt verder geen extra structurele uitvoeringskosten met zich mee;
- Hoofdstuk B5/3 van de Vreemdelingencirculaire moet tijdig worden aangepast;
- De IND moet op tijd haar communicatiemiddelen naar de klant toe aanpassen (aanvraagformulieren, correspondentie, website en Atlas). Er is geen impact voor E-DV;
- De medewerkers moeten tijdig worden geïnformeerd over de wijziging in de meldplicht;
- Er worden verder geen risico's gezien voor de implementatie van het conceptbesluit BagwEU. De wijzigingen voor de IND zijn gering.

BIJLAGE I

Wijziging van het Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie, houdende regels over de meldingsplicht voor transnationale dienstverrichters en de persoonsgegevens die in verband met transnationale dienstverrichting worden verwerkt

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [[Datum]], nr. [...];

Gelet op de artikelen 4, zevende lid, en 8, zesde en zevende lid van de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie, 16, vijfde lid, van de Wet arbeid vreemdelingen, 14a, vijfde lid, van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs, 18p, zevende lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, 29a, vijfde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, 8:7, vijfde lid, van de Arbeidstijdenwet, 10a van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten, 38, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, 54, elfde en twaalfde lid, en 73, zevende lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen en 107, negende lid, van de Vreemdelingenwet 2000;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [niet invullen],

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Artikel I

Het Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie wordt als volgt gewijzigd:

A

Voor artikel 1 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:
Hoofdstuk I. Begripsbepalingen

B

Artikel 1 komt te luiden:
Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- wet: de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie;
- IMI-verordening: Verordening (EU) Nr. 1024/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt en tot intrekking van Beschikking 2008/49/EG van de Commissie;
- IMI: het Informatiesysteem Interne Markt, bedoeld in de IMI-verordening.

C

Na artikel 1 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:
Hoofdstuk II. Gegevensverwerking

D

1. Artikel 8 vervalt.
2. Onder vernummering van de artikelen 2 en 3 tot 6 en 7, van de artikelen 4 tot en met 7 (oud) tot 11 tot en met 14 en van de artikelen 9 tot en met 11 (oud) tot 15 tot en met 17, worden na artikel 1 de volgende artikelen ingevoegd:

Artikel 2

1. Op grond van een met redenen omkleed verzoek van een bevoegde instantie van een andere lidstaat verstrekken de door Onze Minister aangewezen ambtenaren die instantie onverwijld alle relevante gegevens over gedetacheerde werknemers en dienstverrichters in verband met of voortvloeiend uit het toezicht op de naleving van de arbeidsvoorwaarden en de arbeidsomstandigheden, bedoeld in artikel 3 van de detacheringsrichtlijn, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de administratieve samenwerking, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de wet. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een nationaal identificatienummer, met inbegrip van het burgerservicenummer.
2. Indien een verzoek als bedoeld in het tweede lid ontoereikend is gemotiveerd, kan Onze Minister de verzoekende instantie in de gelegenheid stellen het verzoek binnen een redelijke termijn aan te vullen.
3. In geval van een redelijk vermoeden van onregelmatigheden, verstrekken de door Onze Minister aangewezen ambtenaren de bevoegde instantie van het land van vestiging van de dienstverrichter uit eigen beweging alle relevante gegevens over gedetacheerde werknemers en dienstverrichters in verband met of voortvloeiend uit het toezicht op de naleving van de arbeidsvoorwaarden en de arbeidsomstandigheden, bedoeld in artikel 3 van de detacheringsrichtlijn, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de administratieve samenwerking; bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de wet. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een nationaal identificatienummer, met inbegrip van het burgerservicenummer.
4. De gegevens, genoemd in het eerste en derde lid worden kosteloos verstrekt. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van het IMI, tenzij dit voor onevenredige vertraging zou zorgen.
5. Voor het langs elektronische weg verstrekken van informatie waar de bevoegde instanties in andere lidstaten of de Europese Commissie om hebben verzocht, gelden de volgende termijnen:
 - a. Voor urgente gevallen: uiterlijk twee werkdagen na ontvangst van het verzoek.
 - b. Voor alle overige verzoeken om informatie: uiterlijk 25 werkdagen na ontvangst van het verzoek.
6. Wanneer er zich problemen voordoen om aan een verzoek om informatie te voldoen, stellen de door Onze Minister aangewezen ambtenaren de verzoekende instantie daarvan onverwijld in kennis, en geven daarbij aan op welke wijze invulling kan worden gegeven aan het verzoek. Wanneer er sprake is van aanhoudende problemen bij de uitwisseling van informatie stellen de door Onze Minister aangewezen ambtenaren de Europese Commissie hiervan op de hoogte via het IMI.

Artikel 3

1. Onze Minister is bevoegd uit eigen beweging en verplicht op verzoek de gegevens met betrekking tot dienstverrichters, dienstontvangers, contactpersonen en gedetacheerde werknemers, die zijn verwerkt in verband met de artikelen 4 en 8 van de wet, waaronder een nationaal identificatienummer zoals het burgerservicenummer begrepen kan worden, kosteloos te verstrekken:
 - a. aan de rijksbelastingdienst, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de heffing of invordering van enige rijksbelasting, van premies sociale verzekeringen als bedoeld in artikel 2, onderdelen a en c, van de Wet financiering sociale verzekeringen en van de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in de Zorgverzekeringswet, met betrekking tot de gedetacheerde werknemers; en
 - b. aan de Sociale verzekeringsbank, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor het vaststellen van de tijdvakken van verzekering voor de volksverzekeringen en de verzekeringsstatus van de gedetacheerde werknemers, of de toepassing van Verordening

(EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PbEG 2004, L 200).

2. Onze Minister is bevoegd uit eigen beweging en verplicht op verzoek de gegevens met betrekking tot dienstverrichters, dienstontvangers, contactpersonen en gedetacheerde werknemers, die zijn verwerkt in verband met artikel 8 van de wet, waaronder een nationaal identificatienummer zoals het burgerservicenummer begrepen kan worden, kosteloos te verstrekken aan de Immigratie- en naturalisatiedienst, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de taken in verband met de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000.

Artikel 4

1. Een verzoek als bedoeld in artikel 10a van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten wordt schriftelijk ingediend en met redenen omkleed. Indien aan de hand van het verzoek niet aannemelijk wordt dat sprake is van een mogelijke overtreding van een of meer algemeen verbindend verklaarde bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten die gelden voor gedetacheerde werknemers, als bedoeld in artikel 2, zesde lid, van die wet, en van de noodzaak voor de verzoeker om de verzochte gegevens te gebruiken voor het toezicht op de naleving van die bepaling of bepalingen, kan het verzoek worden geweigerd.

2. De gegevens met betrekking tot dienstverrichters, dienstontvangers, contactpersonen en gedetacheerde werknemers, waaronder begrepen de gegevens verkregen van de bevoegde instanties in andere lidstaten in het kader van de administratieve samenwerking, bedoeld in artikel 4 van de wet, en artikel 2 die Onze Minister op verzoek kan verstrekken uit de onder zijn verantwoordelijkheid gevoerde administraties aan een of meer verenigingen van werkgevers of van werknemers, of aan een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid, die door de organisaties van werkgevers en werknemers is belast of mede is belast met het toezicht op de naleving van collectieve arbeidsovereenkomsten, om na te gaan of algemeen verbindend verklaarde bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten, die gelden voor gedetacheerde werknemers, worden nageleefd, betreffen:

- a. de identiteit van de dienstverrichter;
- b. de identiteit van de contactpersoon;
- c. de voor de uitbetaling van het loon verantwoordelijke natuurlijke persoon of rechtspersoon;
- d. het adres van de hoofdvestiging;
- e. het aantal gedetacheerde werknemers;
- f. het adres van de werkplek;
- g. de opgaven als bedoeld in artikel 626 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van de gedetacheerde werknemers, met uitzondering van de functie, de maand en het jaar van indiensttreding en de maand en het jaar van de geboortedatum;
- h. bescheiden waaruit blijkt hoeveel uren de gedetacheerde werknemer heeft gewerkt; en
- i. de arbeidsovereenkomsten met de gedetacheerde werknemers.

3. De gegevens, bedoeld in het tweede lid, onderdelen d tot en met i, worden gepseudonimiseerd.

Artikel 5

1. De gegevens, bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4, worden vernietigd na een periode van maximaal 7 jaar, te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het gegeven.

2. Indien blijkt dat gegevens onjuist zijn of ten onrechte worden verwerkt, worden deze verbeterd onderscheidenlijk verwijderd. Onze Minister doet daarvan zo spoedig mogelijk mededeling aan hen wie hij de desbetreffende gegevens heeft verstrekt.

3. De gegevens die, gelet op het doel waarvoor zij worden verwerkt, geen betekenis hebben of hun betekenis hebben verloren, worden verwijderd.

4. De verwijderde gegevens worden vernietigd, tenzij wettelijke regels omtrent bewaring daaraan in de weg staan.

5. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de in acht te nemen termijnen bij de verwerking van gegevens, bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4.

E

Na artikel 5 (nieuw) wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:
Hoofdstuk III. Beoordeling transnationale dienstverrichting

F

Na artikel 7 (nieuw) wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:
Hoofdstuk IV. Melding

Artikel 8

1. De verplichtingen van artikel 8, eerste en tweede lid, van de wet, aangaande de aard en vermoedelijke duur van de werkzaamheden, de identiteit van de voor de uitbetaling van het loon verantwoordelijke persoon, met dien verstande dat daaronder wordt begrepen de voor de uitbetaling van de financiële tegenprestatie verantwoordelijke persoon, en de identiteit van de persoon die de werkzaamheden uitvoert, zijn van overeenkomstige toepassing op zelfstandigen die werkzaam zijn in de volgende sectoren van het beroeps- of bedrijfsleven, als genoemd in bijlage 1 bij de Regeling Wfsv:

a. van het agrarisch bedrijf de sectoronderdelen:

- akker- en weidebouw;
- veehouderij en pluimveehouderij;
- tuinbouw;
- hoveniersbedrijf;
- loonondernemingen;

b. bouwbedrijf;

c. metaalindustrie;

d. metaal- en technische bedrijfstakken;

e. reiniging;

f. binnenscheepvaart;

g. vervoer posterijen;

h. van overig personenvervoer te land en in de lucht:

- de in het buitenland gevestigde zelfstandige die in Nederland in opdracht van een in Nederland gevestigde dienstontvanger, te land, personen vervoert;

i. van overig goederenvervoer te land en in de lucht:

- de in het buitenland gevestigde zelfstandige die in Nederland in opdracht van een in Nederland gevestigde dienstontvanger, te land, goederen levert; en

j. van gezondheid, geestelijke en maatschappelijke belangen de sectoronderdelen:

- ziekenhuizen;
- verpleeghuizen.

2. Bij de beoordeling van de sector waartoe de verrichte werkzaamheden worden gerekend, nemen de toezichthoudende ambtenaren achtereenvolgens de volgende criteria in aanmerking:

a. de aard van de feitelijk verrichte werkzaamheden;

b. de activiteiten en werkzaamheden, zoals die zijn benoemd in de overeenkomst van opdracht of aanneming van werk of vervoersovereenkomst;

c. de NACE-code van het land van herkomst of de daarmee corresponderende SBI-code; en

d. de locatie waar de werkzaamheden worden verricht.

Artikel 9

Een melding in de zin van artikel 8 van de wet is geldig voor de duur van een jaar voor:

a. een in het buitenland gevestigde dienstverrichter met 2 tot 9 werknemers, die is gevestigd binnen een straal van 50 kilometer van de Nederlandse grens, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, of een vergelijkbaar register in aangrenzende landen, en die in het voorafgaande kalenderjaar ten minste 3

transnationale diensten in Nederland heeft verricht, tenzij deze dienstverrichter werkzaam is binnen de sector bouwbedrijf, uitzendbedrijven of goederen- of personenvervoer te land;

b. een in het buitenland gevestigde zelfstandige, die werkzaam is in een in artikel 8, eerste lid, genoemde sector van het beroeps- of bedrijfsleven, is gevestigd binnen een straal van 50 kilometer van de Nederlandse grens, is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, of een vergelijkbaar register in aangrenzende landen, en die in het voorafgaande kalenderjaar ten minste 3 transnationale diensten in Nederland heeft verricht, tenzij deze zelfstandige werkzaam is binnen de sector bouwbedrijf of goederen- of personenvervoer te land;

c. een in het buitenland gevestigde dienstverrichter of zelfstandige die in Nederland in opdracht van een in Nederland gevestigde dienstontvanger goederen levert.

Artikel 10

Artikel 8 van de wet is niet van toepassing op dienstverrichters, die vanuit een andere lidstaat de volgende categorieën van werknemers ter beschikking stellen om tijdelijk arbeid te verrichten in Nederland:

- a. werknemers die werkzaamheden uitvoeren in het kader van personen- of goederenvervoer, tenzij het cabotage betreft;
- b. gekwalificeerde of gespecialiseerde werknemers die de initiële assemblage of de eerste installatie uitvoeren van een goed, mits de werkzaamheden noodzakelijk zijn en een wezenlijk bestanddeel uitmaken van een overeenkomst over de levering van goederen, de duur van de bedoelde werken niet meer dan acht dagen bedraagt en deze werkzaamheden niet worden gerekend tot de sector bouwbedrijf;
- c. gespecialiseerde technici, die dringend onderhoud uitvoeren aan werktuigen, machines of apparatuur die door de dienstverrichter zijn geleverd aan de in Nederland gevestigde onderneming ten behoeve waarvan de reparaties of het onderhoud plaatsvinden, mits hun verblijf nodig is voor de activiteiten en niet meer dan 5 dagen per kalendermaand bedraagt;
- d. werknemers die in Nederland wetenschappelijke congressen bijwonen, mits hun verblijf nodig is voor deze congressen en niet meer dan 5 dagen per kalendermaand bedraagt;
- e. werknemers die in Nederland vergaderingen in beperkte kring bijwonen, mits hun verblijf nodig is voor deze activiteiten en niet meer dan 5 dagen per kalendermaand bedraagt;
- f. werknemers die door een overheidsdienst worden tewerkgesteld ten behoeve van de uitoefening van een publieke taak;
- g. werknemers die worden tewerkgesteld door een in Nederland gevestigde internationale publiekrechtelijke organisatie, waarvan het statuut wordt geregeld door een in werking getreden verdrag;
- h. leden van een diplomatieke of consulaire zending;
- i. deelnemers aan internationale sportwedstrijden, evenals scheidsrechters, begeleiders, officiële vertegenwoordigers, personeelsleden en alle andere personen geaccrediteerd of erkend door internationale of nationale sportfederaties, mits hun verblijf nodig is voor deze activiteiten en niet meer dan 3 maanden per kalenderjaar bedraagt;
- j. artiesten en hun begeleiders die een voorstelling uitvoeren, mits hun verblijf nodig is voor deze activiteiten en niet meer dan twee maanden per kalenderjaar bedraagt; en
- k. onderzoekers en leden van een wetenschappelijk team die door een universiteit of een wetenschappelijke instelling worden tewerkgesteld, die in Nederland aan een wetenschappelijk programma van een universiteit of een wetenschappelijke instelling deelnemen, mits hun verblijf nodig is voor deze activiteiten en niet meer dan 3 maanden per kalenderjaar bedraagt.

G

Na artikel 10 (nieuw) wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:
Hoofdstuk V. Wederzijdse bijstand bij handhaving en bestuurlijke handhaving

H

Artikel 12 (nieuw) komt te luiden:

Artikel 12

1. Als ernstige overtredingen als bedoeld in artikel 15, derde en vijfde lid, van de wet worden aangewezen de overtredingen van de informatieverplichting, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de wet en van de administratieve eisen en controlemaatregelen, bedoeld in de artikelen 8, eerste en zesde lid, en 9, eerste en derde lid, van de wet, waarbij tenminste twintig gedetacheerde werknemers betrokken zijn.

2. Als soortgelijke verplichtingen en verboden als bedoeld in artikel 15, vierde lid, van de wet worden aangewezen de informatie- en administratieve verplichtingen op grond van de artikelen 6, eerste en tweede lid, 8, eerste, derde en zesde lid, en 9, eerste tot en met derde lid, van de wet en de verplichting op grond van artikel 2a van de Wet arbeid vreemdelingen.

I

Na artikel 13 (nieuw) wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk VI. Wijziging van andere besluiten

J

Na artikel 15 (nieuw) wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Hoofdstuk VII. Slotbepalingen

Artikel II

1. De artikelen 6, tweede lid, 8, 9, tweede lid, 12, tweede lid, onderdeel b, en 17, onderdeel B, voor zover het betreft artikel 10a, eerste en tweede lid, van de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie treden in werking met ingang van 1 januari 2019.

2. Artikel XVIIIa van de Verzamelwet SZW 2017 treedt in werking met ingang van 1 januari 2019.

3. Artikel XIV, onderdelen D, E, F en G, van de Verzamelwet SZW 2018 treden in werking met ingang van 1 januari 2019.

4. Artikel 14 (nieuw) van het Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie treedt in werking met ingang van 1 januari 2019.

Artikel III

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2019.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees

Nota van toelichting

Algemeen deel

Inleiding

Met dit besluit wordt invulling gegeven aan enkele delegatiebepalingen uit de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie (verder: de wet). Met deze wet zijn de detachingsrichtlijn en de handhavingsrichtlijn geïmplementeerd. Enkele bepalingen in dit besluit die nader inhoud geven aan de wet zijn ontleend aan de handhavingsrichtlijn en betekenen daarmee ook de verdere implementatie van die richtlijn.

Het doel van de wet is om een betere handhaving te bewerkstelligen van de bepalingen inzake de bescherming van gedetacheerde werknemers. Hiertoe bevat de wet bepalingen over onder meer gegevensuitwisseling, grensoverschrijdende boete-inning, de mogelijkheid voor ketenaansprakelijkheid voor loon en de invoering van een meldingssysteem. In dit besluit wordt een aantal van deze bepalingen nader uitgewerkt. Zo bevat dit besluit een aantal bepalingen met betrekking tot de in artikel 8 van de wet genoemde meldingsplicht voor dienstverrichters die in Nederland een dienst komen verrichten. Deze meldingsplicht maakt het mogelijk gericht te controleren op de naleving van de wet door dienstverrichters. Om ook de dienstverrichters in beeld te krijgen die de regels omtrent detachering trachten te ontduiken door middel van een constructie met schijnzelfstandigheid, wordt een nadere invulling gegeven aan artikel 8, zesde lid, van de wet. In dat lid wordt de mogelijkheid geboden om bij algemene maatregel van bestuur sectoren uit het beroeps- of bedrijfsleven aan te wijzen, waarmee de meldingsplicht komt te gelden voor zelfstandigen die werkzaam zijn binnen die sectoren. Voorts worden de administratieve lasten van de meldingsplicht voor dienstverrichters in dit besluit beperkt, door categorieën van gedetacheerde werknemers en dienstverrichters aan te wijzen waarop de meldingsplicht niet van toepassing is, of voor wie voor de melding nadere bij deze algemene maatregel van bestuur te bepalen regels gelden.

Uit hoofde van de meldingsplicht, alsmede de samenwerking met verschillende nationale en buitenlandse instanties, worden gegevens verwerkt, waaronder persoonsgegevens. De uitwisseling van deze gegevens tussen de bevoegde bestuursorganen en toezichthouders is onontbeerlijk voor adequate uitvoering en handhaving van de bepalingen die voortvloeien uit de detachingsrichtlijn. De keuze om deze gegevens uit te wisselen is op wettelijk niveau gemaakt. Het is daarbij van belang dat de gegevensuitwisseling in dit kader zorgvuldig en conform de toepasselijke regelgeving met betrekking tot gegevensbescherming plaatsvindt. In dit besluit zijn daarom aanvullende regels opgenomen over de gegevens die verwerkt worden op grond van artikel 4 van de wet, de wijze waarop die gegevens worden verwerkt alsmede de bij de gegevensverstrekking in acht te nemen termijnen. Overigens zijn ten behoeve van de ontwikkeling van het meldingssysteem en alle verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van dit besluit gegevensbeschermingseffectbeoordelingen (PIA's) uitgevoerd.

Gegevensuitwisseling ten behoeve van toezicht

1. gegevensuitwisseling met de bevoegde instanties in andere lidstaten

Artikel 4, zesde lid, van de wet, in samenhang met het eerste, tweede en vierde lid, ziet op de administratieve samenwerking tussen de bevoegde instanties van de lidstaten in het kader van het toezicht op de naleving van de detachingsrichtlijn. Onder het begrip "lidstaat" dient in dit verband te worden verstaan het begrip zoals dat is gedefinieerd in artikel 1, eerste lid, van de wet. Een adequate en effectieve tenuitvoerlegging en handhaving spelen een sleutelrol bij de bescherming van de rechten van gedetacheerde werknemers en het garanderen van gelijke randvoorwaarden voor de dienstverrichters. Nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de plaatselijke bevoegde instanties is hierbij van wezenlijk belang. Deze samenwerking tussen de bevoegde instanties van de lidstaten

bestaat uit het uitwisselen van informatie, het op verzoek uitvoeren van controles, inspecties en onderzoeken, het grensoverschrijdend innen van boetes en het toezenden van stukken. Het werken met open grenzen vereist dus dat informatie beschikbaar is over grensoverschrijdende dienstverlening.

In artikel 2 worden nadere regels gesteld over de uitwisseling van informatie tussen Nederlandse en andere bevoegde instanties, met inachtneming van in het bijzonder de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG), de nationale gegevensbeschermingswetgeving en de IMI-verordening. Het betreft met name de omstandigheden waaronder de Inspectie SZW als verbindingsbureau informatie verstrekt aan de betrokken bevoegde instantie van een andere lidstaat en de wijze waarop deze informatie wordt verstrekt. Zo is in het eerste lid van artikel 2 bepaald dat de ambtenaren van het verbindingsbureau aan een bevoegde instantie van een andere lidstaat op grond van een met redenen omkleed verzoek alle relevante informatie kunnen verstrekken, voor zover dit noodzakelijk is voor de administratieve samenwerking, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de wet. Het betreft met name inlichtingen over de geldende regelgeving, informatie over de naleving van de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden, relevante activiteiten van een bepaalde dienstverrichter in een bepaalde lidstaat en contactgegevens voor informatie, handhaving en rechtsvordering. De gegevens die het verbindingsbureau via het IMI ontvangt van de bevoegde instanties in andere lidstaten zijn van dezelfde aard als de uitgaande gegevens, en betreffen bijvoorbeeld persoonsidentificerende gegevens zoals de geboortedatum van de werknemer, de naam en adres van de werkgever en kennisgevingen dat aan een bepaalde dienstverrichter een bestuurlijke boete is opgelegd. Tevens worden gegevens verstrekt en ontvangen over het verstrekte loon, vergoedingen of de verstrekte beloning, enzovoorts. Er zullen geen persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden verwerkt. Dit geldt ook voor bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in paragraaf 3.1 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming, met uitzondering van de situatie waarin het noodzakelijk is om gegevens over gezondheid te verstrekken in verband met arbeidsomstandighedenonderzoek na een arbeidsongeval, en de betrokkene toestemming voor deze verwerking heeft gegeven. De gegevens die het verbindingsbureau verstrekt zullen in de regel afkomstig zijn uit het meldingssysteem, maar kunnen ook verstrekt zijn door andere bestuursorganen en toezichthouders en dus verder worden verwerkt door het verbindingsbureau. In feite betreft het de gegevens die de Inspectie SZW verwerkt voor zijn toezichtstaken. In verband met artikel 6, tweede lid, van de handhavingsrichtlijn dient een met redenen omkleed verzoek in beginsel te worden ingewilligd, om de verzoekende instantie te faciliteren in de toezichthoudende taak.

Op grond van het derde lid kunnen deze gegevens ook uit eigen beweging worden verstrekt, als mogelijke onregelmatigheden aanleiding geven de bevoegde instantie van een andere lidstaat in te lichten. Van mogelijke onregelmatigheden is sprake als er een redelijk vermoeden bestaat dat de toepasselijke regels inzake transnationale dienstverrichting zijn overtreden. Met de eis dat sprake moet zijn van een vermoeden van onregelmatigheden komt tot uitdrukking dat het verbindingsbureau niet onbeperkt en ongeclausuleerd gegevens kan verstrekken aan de bevoegde instanties van andere lidstaten, maar dat sprake moet zijn van een noodzakelijke bijdrage aan de administratieve samenwerking, bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de IMI-Verordening. Het vereiste van doelbinding komt mede tot uitdrukking in artikel 6, achtste lid, van de handhavingsrichtlijn, dat bepaalt dat lidstaten erop toezien dat de verstrekte informatie alleen wordt gebruikt voor de zaak of zaken waarvoor daarom verzocht is. Doordat in beginsel gebruik wordt gemaakt van het IMI, is gewaarborgd dat de verwerking van gegevens in dit verband steeds plaatsvindt in een duidelijk afgeschermd digitale omgeving, waarbinnen via een nauwkeurig omschreven procedure wordt bepaald welke gegevens mogen worden verstrekt en wordt aangegeven voor welke doeleinden deze gegevens mogen worden verwerkt.

2. gegevensuitwisseling tussen bestuursorganen en toezichthouders in Nederland

In dit besluit zijn daarnaast nadere regels opgenomen met betrekking tot de gegevens die verwerkt worden op grond van artikel 4 van de wet, in het bijzonder het vijfde lid. Om een juiste toepassing en toezicht op de naleving van de materiële regels inzake de arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden voor gedetacheerde werknemers mogelijk te

maken, zijn verschillende bestuurs- en toezichtsorganen betrokken. Het gaat om de Inspectie SZW, de Sociale verzekeringsbank (hierna: SVB), de rijksbelastingdienst en de Immigratie- en naturalisatiedienst (hierna: IND). Deze instanties dienen in dit verband samen te werken om na te kunnen gaan of de voor dienstverrichters en gedetacheerde werknemers geldende regels worden nageleefd.

In artikel 3 worden regels gesteld over de gegevens die in dit verband worden verwerkt, in het bijzonder de partijen die gerechtigd zijn deze gegevens te ontvangen en de doeleinden waarvoor zij de ontvangen gegevens verwerken. Dit artikel strekt ertoe de verdere verwerking van gegevens door Nederlandse bestuursorganen en publieke toezichthouders nader te regelen. Deze gegevens kunnen afkomstig zijn uit verschillende bronnen. Ten eerste betreft het de gegevens, die door de Inspectie SZW worden verkregen in verband met de uitvoering van de wetten, genoemd in artikel 4, tweede lid, van de wet. Ten tweede kunnen de gegevens die door de Inspectie SZW, in hoedanigheid van het verbindingsbureau, worden verkregen van de bevoegde instanties in andere lidstaten op grond van artikel 4, derde lid en artikel 2 van dit besluit, verder worden verwerkt. Ten derde betreft het de gegevens die worden verwerkt in verband met de taken bedoeld in artikel 8 van de wet, dat wil zeggen de gegevens die worden geregistreerd in het meldingssysteem. In de navolgende paragrafen komt achtereenvolgens aan bod welke instanties de persoonsgegevens in het kader van de wet verwerken en verder verwerken, en voor welke doeleinden dit geschiedt.

Ten eerste zijn de aangewezen ambtenaren van de Inspectie SZW bevoegd om de persoonsgegevens, die onder verantwoordelijkheid van de minister worden verwerkt in het kader van de wet, verder te verwerken indien dit noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken in verband met de uitvoering van de overige wetten, genoemd in artikel 4, tweede lid, van de wet. De ambtenaren van de Inspectie SZW zijn om technische redenen niet uitdrukkelijk opgenomen als ontvanger van deze gegevens. Dit volgt uit het feit dat de minister de verwerkingsverantwoordelijke is voor zowel de (persoons)gegevens die worden verwerkt in verband met de meldingsplicht op grond van artikel 8 van de wet, als voor de gegevens die worden verwerkt in verband met artikel 4, en tevens het verantwoordelijke bestuursorgaan is voor de taken die worden uitgevoerd door de aangewezen ambtenaren van de Inspectie SZW. Onder verantwoordelijkheid van de minister berust de uitvoering van de taken in verband met de wet bij verschillende partijen. Het betreft met name de ambtenaren van de Inspectie SZW, die controleren op de naleving van de meldingsplicht en in verband met de taken van het verbindingsbureau ook gegevens verwerken over gedetacheerde werknemers en dienstverrichters ten behoeve van de administratieve samenwerking tussen lidstaten, en tussen nationale bestuursorganen en toezichthouders. De taken in verband met de meldingsplicht worden uitgevoerd door een andere, bij ministeriële regeling aan te wijzen instantie. Zowel deze aan te wijzen instantie, in hoedanigheid van verwerker en uitvoerder van de taken in verband met de meldingsplicht van artikel 8 van de wet, als de Inspectie SZW, in de hoedanigheid van verbindingsbureau en toezichthouder, verwerken dus persoonsgegevens onder verantwoordelijkheid van de minister. Meer concreet verwerkt de bij ministeriële regeling aan te wijzen instantie gegevens in de meldingsadministratie, en verwerkt de Inspectie SZW de persoonsgegevens die door dienstverrichters worden verstrekt op grond van de artikelen 6 en 9 van de wet, de gegevens die op grond van artikel 4, derde lid, worden verstrekt door de bevoegde instanties in andere lidstaten, en de gegevens die op grond van artikel 4, vierde lid, worden verstrekt door andere bestuursorganen en toezichthouders in Nederland. Omdat de persoonsgegevens bij deze verwerking onder de verantwoordelijkheid van de minister blijven, met inbegrip van de gegevens die door de aan te wijzen instantie worden verwerkt in verband met de meldingsplicht, zijn noch de aangewezen ambtenaren van de Inspectie SZW, noch de aangewezen instantie die de taken uitvoert in verband met artikel 8 van de wet, in artikel 3 van dit besluit genoemd als afzonderlijke ontvanger van gegevens.

De grondslagen om de persoonsgegevens afkomstig uit het meldingssysteem, de bevoegde instanties in andere lidstaten en Nederlandse bestuursorganen en toezichthouders verder te verwerken voor andere wetgeving waarin de Inspectie SZW als toezichthouder is aangewezen, zijn reeds opgenomen in die wetten. Het betreft de artikelen 16, vijfde lid, van de Wet arbeid vreemdelingen, 14a, vijfde lid, van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs, 18p, achtste lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, 29a,

vijfde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, 8:7, vijfde lid, van de Arbeidstijdenwet, en 73, zevende lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, in samenhang met de artikelen 1.1 en 1.2 van de Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW wetgeving. Daarnaast heeft de Inspectie SZW toegang tot de noodzakelijke gegevens uit het meldingssysteem, om aan de hand daarvan analyses te maken om te bepalen welke dienstverrichters- en ontvangers worden gecontroleerd.

Het doeleinde van de voornoemde verwerkingen, te weten effectief en adequaat toezicht op de naleving van de wet en andere Nederlandse (arbeids)wetgeving door middel van een optimale inzet van handhavingscapaciteit, betreft een taak van algemeen belang, evenals een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de minister als verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen. Hiermee wordt een zwaarwegend economisch belang gediend. Het doeleinde van toezicht op de naleving van deze wetten is voorts verwant aan het doeleinde waarvoor de gegevens zijn verzameld, namelijk het waarborgen van sociale bescherming voor werknemers en het bevorderen van een gelijk speelveld voor ondernemingen.

Deze en de hierna omschreven verstrekkingen kunnen grotendeels worden uitgevoerd door de genoemde instanties afschriften te verschaffen uit het meldingssysteem, waarbij uitsluitend de strikt noodzakelijke gegevens worden verwerkt om de omschreven doeleinden te kunnen verwezenlijken. In het geval van de Inspectie SZW wordt het mogelijk om de informatie uit het meldingssysteem in hun eigen werkomgeving in te zien, zodat kan worden vastgesteld of een gecontroleerde dienstverrichter een volledige en juiste melding heeft verricht. Gegevensuitwisseling met de bevoegde instanties in andere lidstaten vindt zoals vermeld in principe plaats door middel van IMI.

Ten tweede is de minister bevoegd uit eigen beweging en verplicht op verzoek kosteloos aan de rijksbelastingdienst gegevens uit de eigen administratie te verstrekken, voor zover die noodzakelijk zijn voor de heffing of invordering van enige rijksbelasting, van premies sociale verzekeringen als bedoeld in artikel 2, onderdelen a en c, van de Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) en van de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in de Zorgverzekeringwet (Zvw). De gegevens uit de eigen administratie betreffen zowel de gegevens, opgenomen in de meldingsadministratie, als de gegevens die door het verbindingsbureau zijn verkregen van de bevoegde instanties in andere lidstaten. Voor de rijksbelastingdienst zijn deze gegevens van belang voor:

- a. het kunnen vaststellen van heffingsrecht en inhoudingsplicht van de buitenlandse dienstverrichter. Dit raakt zowel de loonheffing als de vennootschapsbelasting;
- b. het kunnen vaststellen van een eventuele premieplicht van de gedetacheerde werknemer of diens werkgever; en
- c. het kennisnemen van de duur van de detacheringswerkzaamheden in Nederland, enerzijds ter beoordeling van de aanwezigheid van een fiscale vaste inrichting (VI) van de buitenlandse onderneming en anderzijds om te bepalen hoe lang de buitenlandse arbeidskrachten binnen een periode van een jaar in Nederland verblijven in verband met de 183-dagenregeling. Deze regeling houdt kort gezegd in dat salaris in beginsel wordt belast in het woonland, maar dat salaris in het werkland wordt belast indien de werknemer meer dan 183 dagen per jaar in het werkland verblijft.

Het doel van deze verdere verwerking hangt samen met het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen. De te verstrekken informatie stelt de rijksbelastingdienst beter in staat de juiste belastingen en premies te heffen, waarmee een gelijk speelveld voor Nederlandse en buitenlandse dienstverrichters wordt bevorderd. De te verstrekken gegevens worden beperkt tot die gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de taken van de rijksbelastingdienst die verband houden met transnationale dienstverrichting.

Ten derde heeft de IND bepaalde gegevens nodig voor de taken in verband met de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000. Deze taken hangen samen met artikel 2a van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav). In het kader van transnationale dienstverlening kan op basis van artikel 3.31a van het Vreemdelingenbesluit een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden verleend onder een beperking, verband houdend met werkzaamheden in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening als bedoeld in artikel

1e van het Besluit uitvoering Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Buwav). Dit kan alleen indien de in artikel 2a van de Wav bedoelde melding is gedaan, onder verstrekking van de in dat artikel voorgeschreven verklaring en bewijsstukken. Op grond van artikel 10 van het Buwav geldt de notificatieplicht op grond van artikel 2a van de Wav echter niet, indien de betrokkene de plicht heeft om te melden op grond van artikel 8 van de wet. Om te controleren of een notificatieverplichting op grond van artikel 2a van de Wav geldt, dient de IND dus te kunnen vaststellen of ten behoeve van een gedetacheerde werknemer, die vreemdeling is uit een derde land, gebruik is gemaakt van het meldingssysteem op grond van artikel 8 van de wet. De gegevens zullen niet structureel aan de IND worden verstrekt, maar op incidentele basis.

Ten vierde kunnen de gegevens die worden verwerkt in het kader van de wet aan de SVB worden verstrekt. Overigens vloeit deze bevoegdheid reeds voort uit artikel 73, achtste lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (hierna: Wet SUWI). De SVB behoeft de gegevens die noodzakelijk zijn voor de taken genoemd in artikel 34 van de Wet SUWI. Het betreft twee afzonderlijke doeleinden, te weten het kunnen vaststellen van de tijdvakken van verzekering voor de volksverzekeringen en de verzekeringsstatus van de gedetacheerde werknemers, of de toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PbEG 2004, L 200). De SVB wenst voor het eerste doeleinde bepaalde informatie uit de WagwEU-meldingen op te slaan in de Basisadministratie Volksverzekeringen (BAV), om zo de kwaliteit van de bepaling van de volksverzekeringsstatus te verhogen en nauwkeuriger te kunnen bepalen of gedetacheerde werknemers verzekerd zijn voor de volksverzekeringen. Van een persoon waarvan bijvoorbeeld wordt vermoed dat hij verzekerd is voor de volksverzekeringen omdat hij staat ingeschreven in de Basisregistratie Personen, zou uit de gegevens verkregen met de melding kunnen worden opgemaakt dat hij tijdelijk in Nederland werkzaam is of elders verzekerd is, en dus niet verzekerd is voor de volksverzekeringen. Het kan eveneens gaan om een tegenstrijdigheid met een in de BAV aanwezig werktijdvak in Nederland. Voor deze persoon worden dan, eventueel na nader onderzoek, geen periodes van AOW-opbouw geregistreerd, wordt geregistreerd dat er geen recht op kinderbijslag bestaat en wordt de persoon buiten het proces van opsporing van onverzekerden voor de zorgverzekeringswet gehouden, omdat van de persoon dan bekend is dat hij niet verzekerd is voor de Wet langdurige zorg.

Daarnaast heeft de SVB deze persoonsgegevens nodig voor doelmatig toezicht op de naleving van Verordening (EG) nr. 883/2004. De SVB ontvangt momenteel niet van elke lidstaat de (volledige omvang van) afgegeven A1-verklaringen met betrekking tot werkzaamheden in Nederland. Een substantieel deel van de tijdelijk in Nederland werkzame personen is daarom bij de SVB niet bekend. Effectief onderzoek naar de naleving van de regelgeving inzake detachering is daarom alleen mogelijk met de beschikking over de gegevens die worden verkregen via de meldingsplicht. Voorbeelden van zulke regelgeving zijn de eis van voorafgaande verzekering in het land van waaruit de uitzending plaatsvindt, de maximale detacheringstermijn, het hebben van substantiële bedrijfsactiviteiten in het land van herkomst en het verbod op vervanging. Voor beide doeleinden geldt dat de verdere verwerking rechtmatig wordt geacht. Immers, voor zowel het effectiever kunnen bepalen of een werkzame persoon verzekerd is voor de volksverzekeringen, als het verwerken van gegevens om te voldoen aan de verplichtingen op grond van deze internationaalrechtelijke voorschriften, geldt dat deze doelen nauw verwant zijn aan het oorspronkelijke doeleinde, te weten het waarborgen van zowel sociale bescherming voor werknemers als een gelijk speelveld voor ondernemingen. In ieder geval staan deze doeleinden niet zodanig ver van elkaar verwijderd dat zij als onverenigbaar met elkaar moeten worden beschouwd.

Bij de hierboven beschreven verstrekkingen van persoonsgegevens komen geen bijzondere categorieën van persoonsgegevens of persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten aan bod. Gekozen is voor een weinig ingrijpende wijze van het verkrijgen van deze gegevens, waarbij het uitgangspunt van eenmalige gegevensuitvraag zoveel mogelijk in acht wordt genomen om de administratieve lasten voor betrokkenen te beperken.

Voorts kunnen de meldingsplicht en de informatie-uitwisseling tussen de toezichthouders en bestuursorganen een belangrijke bijdrage leveren aan de handhaving van de harde kern van de in Nederland geldende arbeidsvoorwaarden en de identificatie van postbusondernemingen en andere constructies om met name de detachingsrichtlijn te ontduiken. Hierdoor kunnen werknemers de sociale bescherming genieten waar zij recht op hebben en wordt een gelijk speelveld tussen ondernemingen bevorderd. Daarvoor is het voor verschillende Nederlandse toezichthouders en bestuursorganen noodzakelijk te weten welke dienstverrichters met welke werknemers naar Nederland komen om tijdelijk arbeid te verrichten. Zonder de verwerking van de relevante (persoons)gegevens in dit kader is het uitvoeren van de verschillende wettelijke verplichtingen redelijkerwijs niet goed mogelijk.

Een ander aspect van gegevensverwerking in nationale context wordt geregeld in artikel 4. Dit artikel bevat nadere regels over het verstrekken van gegevens door de Inspectie SZW aan sociale partners. Nederland kent een stelsel waarin sociale partners een belangrijk deel van de arbeidsvoorwaarden vastleggen in cao's. Het primaat voor de collectieve arbeidsvoorwaardenvorming ligt immers bij de werkgevers en de vakbonden. Zij zijn verantwoordelijk voor de totstandkoming, de inhoud en het bereik van cao's, en ook voor de handhaving daarvan. De Inspectie SZW heeft hierbij een ondersteunende rol. Wanneer cao's algemeen verbindend zijn verklaard gelden de kernbepalingen in de cao's ook voor buitenlandse dienstverrichters, tenzij de arbeidsvoorwaarden in het land van vestiging gunstiger zijn voor de werknemer. In die gevallen zijn de sociale partners verantwoordelijk voor de controle op de naleving door buitenlandse dienstverrichters. In een aantal cao's zijn daartoe commissies ingesteld die belast zijn met het toezicht op de naleving van de cao. Deze cao-nalevingsinstanties vragen ook nu al direct gegevens op in het buitenland. De gevraagde informatie wordt echter niet elke keer direct ter beschikking gesteld, of is niet beschikbaar omdat het bijvoorbeeld informatie betreft die door de dienstverrichter is gemeld voor aanvang van de dienst. Op grond van artikel 10a van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten (hierna: Wet Avv) kunnen gegevens die de minister verwerkt en verkrijgt ter uitvoering van de WagwEU verstrekt worden aan sociale partners en de door hen opgerichte organisaties die toezien op de naleving van cao's, ten behoeve van hun toezicht op de naleving van de harde kern van arbeidsvoorwaarden van algemeen verbindend verklaarde cao's ten aanzien van gedetacheerde werknemers. Met dit besluit wordt nadere invulling gegeven aan deze bepaling. Uitgangspunt hierbij is dat aan sociale partners uitsluitend die gegevens ter beschikking worden gesteld die nodig zijn om er effectief en adequaat op toe te kunnen zien dat de toepasselijke cao-bepalingen worden nageleefd. Met de zinsnede, dat gegevens uit de onder verantwoordelijkheid van de minister gevoerde administraties kunnen worden verstrekt, wordt verduidelijkt dat deze gegevens tevens afkomstig kunnen zijn uit verschillende bronnen. Het betreft de gegevens die door de Inspectie SZW worden verkregen in verband met de uitvoering van de wetten genoemd in artikel 4, tweede lid, van de wet, de gegevens die door het verbindingsbureau worden verkregen van de bevoegde instanties in andere lidstaten, en de gegevens die worden geregistreerd in het meldingssysteem. Uit oogpunt van bescherming van persoonsgegevens worden in beginsel alleen persoonsgegevens verstrekt op zodanige wijze dat deze niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld door de private toezichthouders. Wel is daarbij van belang dat de ontvanger van de gegevens in staat blijft deze gegevens met elkaar in verbinding te brengen. Ook na pseudonimisering moet het immers mogelijk blijven om te bepalen welke urenregistraties en arbeidsovereenkomsten behoren bij welke loonopgaven als bedoeld in onderdeel d. In bedrijven met weinig werknemers kan het koppelen van deze gegevens met zich meebrengen dat deze gecombineerde gegevens wel tot een individuele werknemer te herleiden zijn. Dit is echter een onvermijdelijk gevolg van het feit dat deze gegevens aan de private toezichthouders moeten worden verstrekt, om behoorlijk toezicht mogelijk te maken op de naleving van de regels uit toepasselijke cao's die van toepassing zijn op gedetacheerde werknemers.

In dit besluit zijn tevens nadere regels opgenomen over de in acht te nemen termijnen bij de verwerking van gegevens in het kader van de wet en de artikelen 2 tot en met 4 van dit besluit. Voor wat betreft de gegevens afkomstig van het meldingssysteem is gekozen voor

een bewaartermijn van zeven jaar. Deze termijn sluit aan bij de algemene bewaartermijn die de Inspectie SZW en de Belastingdienst voor het bewaren van gegevens hanteren. Deze termijn geldt daarnaast als verplichting voor bedrijven om hun loonadministratie te voeren. De Inspectie SZW en de Belastingdienst kunnen tot dat moment dus ook een naheffing of boete opleggen. De meeste inspecties en beoordelingen vinden eerder plaats. Het kan echter een aantal jaar duren voor een boete of naheffing definitief is geworden door een bezwaaren beroepsprocedure. Ook in die gevallen moeten de ketenpartners kunnen terugvallen op de oorspronkelijke gegevens. In rechtelijke procedures wordt hier met regelmaat om gevraagd. Niettemin betreft deze termijn van zeven jaar een maximumtermijn. De gegevens dienen te worden verwijderd en vernietigd zodra zij geen betekenis hebben of hun betekenis hebben verloren en het bewaren ervan dus niet meer noodzakelijk is om de doeleinden waarvoor de gegevens zijn verwerkt te verwezenlijken.

Het meldingssysteem

3. Aanwijzing risicosectoren voor zelfstandigen

De meldingsplicht van artikel 8 van de wet dient om de handhavende instanties meer inzicht te geven in de aanwezigheid van gedetacheerde werknemers in Nederland. In de wet is tevens voorzien in de mogelijkheid om aan zelfstandigen, die vanuit het buitenland een dienst komen verrichten in Nederland en die werkzaam zijn in bepaalde sectoren, een meldingsplicht op te leggen. Zoals in de memorie van toelichting bij de wet is aangegeven, reikt het te ver om alle zelfstandigen die vanuit het buitenland in Nederland een dienst komen verrichten een administratieve plicht op te leggen. Op deze wijze wordt een onnodig hoge gelddruk vermeden. Daarom is ervoor gekozen om in artikel 8 alleen zogenaamde risicosectoren aan te wijzen, waarin een reëel risico bestaat dat arbeidskrachten die feitelijk kwalificeren als werknemers tewerk worden gesteld onder de mantel van zelfstandigheid, om de in Nederland geldende regels omtrent minimumarbeidsvoorwaarden te ontduiken. De aanwijzing van risicosectoren is noodzakelijk in verband met het voorkomen en bestrijden van oneerlijke concurrentie en sociale dumping. Daarnaast moet voorkomen worden dat door schijnzelfstandigheid premiebetaling wordt ontdoken. En ten derde kan door de meldingsplicht de zelfstandige worden beschermd, met name op het terrein van gezond en veilig werken. Deze bepaling strekt er dan ook toe om een doeltreffende bestrijding te bevorderen van schijnzelfstandigheid met het oogmerk de bepalingen die voortvloeien uit de detachingsrichtlijn te ontduiken.

Bij het aanwijzen van sectoren waarbij een verhoogd risico op schijnzelfstandigheid geldt zijn de volgende 5 criteria gehanteerd:

1. in de sector is sprake van een relatief groot aantal als zelfstandige werkzame personen of wordt op korte termijn een grote toename verwacht;
2. in de desbetreffende sector vindt detachering door buitenlandse dienstverrichters plaats, waardoor het aannemelijker is dat er ook gebruik gemaakt wordt van personen die als zelfstandige werken;
3. de desbetreffende sector is door de Inspectie SZW erkend als een risicosector. Dit wil zeggen dat uit de inspectiebrede risicoanalyse is gebleken dat er een verhoogd risico is op het voorkomen van schijnzelfstandigheid;
4. de desbetreffende sector is door vertegenwoordigers van werknemers en werkgevers erkend als een risicosector;
5. tot slot is gekeken naar sectoren waarin relatief veel werknemers ten hoogste 130% van het wettelijk minimumloon verdienen. Dit criterium is gebruikt omdat het voor dienstverrichters fiscaal en arbeidsrechtelijk aantrekkelijk kan zijn om juist voor deze categorie arbeidskrachten schijnzelfstandigen in te huren.

Dit heeft geresulteerd in de lijst van risicosectoren, die is opgenomen in het eerste lid van artikel 8. Zelfstandigen die in een van deze sectoren werkzaam zijn, hebben de verplichting om een melding te verrichten op een tijdstip voor aanvang van de werkzaamheden, aangaande de aard en vermoedelijke duur van de werkzaamheden, de identiteit van de voor de uitbetaling van de financiële tegenprestatie verantwoordelijke persoon en de identiteit van de persoon die de werkzaamheden uitvoert, en de verplichting uit het tweede lid van artikel 8.

De toezichthoudende ambtenaren van de Inspectie SZW beoordelen in welke sector een zelfstandige daadwerkelijk werkzaam is, en daarmee of een zelfstandige terecht al dan niet

een melding heeft verricht voor aanvang van de dienst. Ter bepaling van de sector waarin een bepaalde arbeidskracht werkzaam is kan de Inspectie SZW bepaalde omstandigheden in de beoordeling betrekken. Leidend is de aard van de feitelijk verrichte werkzaamheden. In de tweede plaats wordt gekeken naar de overeenkomst, die ten grondslag ligt aan de dienst die door de zelfstandige wordt verricht ten behoeve van de dienstontvanger. Vervolgens wordt gekeken naar de code, die is toegekend in verband met de economische activiteiten van een onderneming. Dit kan de door het CBS ontwikkelde standaard bedrijfsindeling (SBI) zijn, mede ontleend aan de Europese NACE-code, en ook die NACE-code zelf. Niet in alle gevallen is aan een dienstverrichter reeds een van deze codes toegewezen bij binnenkomst in Nederland. In de gevallen waarin dit wel zo is dient deze omstandigheid ook door de Inspectie SZW te worden betrokken bij de beoordeling. Voorts is het meldingssysteem zo ingericht, dat de dienstverrichter een aantal indicatoren invult, waaraan het systeem een bepaalde SBI-code kan toekennen. Tot slot wordt de locatie waar de werkzaamheden worden verricht meegewogen. Ook deze omstandigheid levert immers een indicator op van de sector waarvan daadwerkelijk sprake is. Indien bijvoorbeeld een zelfstandige werkend op een bouwplaats wordt aangetroffen, kan ervan worden uitgegaan dat betrokkene in de bouwsector werkzaam is.

4. Aanwijzing categorieën dienstverrichters waarvoor nadere regels gelden met betrekking tot de meldingsplicht

In artikel 8, zevende lid, van de wet is geregeld dat categorieën van gedetacheerde werknemers en dienstverrichters kunnen worden aangewezen voor wie voor de melding nadere regels gelden.

In de memorie van toelichting bij de wet is reeds aangegeven dat het voor kleine werkgevers die regelmatig in Nederland een dienst verrichten een onevenredige belasting vormt om voor elke dienst in Nederland een afzonderlijke melding te moeten doen. Daarom is in artikel 9 bepaald dat deze dienstverrichters, en bepaalde zelfstandigen als gedefinieerd in artikel 1 van de wet, voor alle diensten die zij in Nederland verrichten binnen een kalenderjaar slechts één melding hoeven doen. Indien een dienst in meerdere kalenderjaren plaatsvindt geldt de melding enkel voor het eerste jaar en geldt voor een nieuwe dienst in het daaropvolgende jaar opnieuw de meldingsplicht.

De doelgroep is afgebakend aan de hand van drie elementen. Ten eerste dient het te gaan om een betrekkelijk kleine werkgever, aangezien van omvangrijke ondernemingen kan worden verwacht dat zij voor elke dienst een melding doen zonder hierdoor onevenredig veel administratieve handelingen te moeten verrichten in verhouding tot de omzet die met de diensten wordt gegenereerd. Aan de hand van statistieken van het CBS is besloten om de ondernemingen met twee tot negen werknemers als kleine werkgever aan te merken. Als peilmoment voor het bepalen van het aantal werknemers geldt het moment van aanvang van de dienst. Indien het aantal werknemers wijzigt gedurende de dienst, zal de dienstverrichter dit moeten doorgeven via het meldingssysteem.

Aangezien bedrijven met één werkzame persoon als zelfstandige worden aangemerkt, zijn deze bedrijven slechts relevant indien zij werkzaam zijn in een sector die in artikel 8 van dit besluit is aangewezen. Indien dit het geval is komt de zelfstandige in aanmerking voor de eenjaarsmelding, indien aan de overige criteria genoemd in onderdeel b is voldaan.

Het tweede criterium is dat pas vanaf een bepaald aantal meldingen per jaar kan worden gezegd dat de administratieve last niet in verhouding staat tot de belangen die met die meldingsplicht worden beschermd. Daarom geldt als voorwaarde om in aanmerking te komen voor de eenjaarsmelding dat de dienstverrichter of zelfstandige minimaal 3 diensten per kalenderjaar in Nederland verricht.

Ten derde moet het bedrijf nabij de Nederlandse grens gevestigd zijn, zodat aannemelijk is dat werknemers vanuit dat bedrijf, of zelfstandigen, kortstondig en veelvuldig de grens passeren om werkzaamheden in Nederland te verrichten. Daarom is bepaald dat ondernemingen en zelfstandigen ingeschreven moeten zijn in het handelsregister van Nederland of aangrenzende landen om in aanmerking te komen voor een eenjaarsmelding, zodat de aangewezen ambtenaren van de Inspectie SZW de vestigingslocatie kunnen verifiëren. Indien het opgegeven vestigingsadres zich hemelsbreed binnen een straal van 50 kilometer van de Nederlandse grens bevindt, valt het bedrijf binnen deze doelgroep. Hierbij

dient het te gaan om werkzaamheden die passen in een terugkerend patroon dat inherent is aan de aard van het werk, zoals het werk van een glazenwasser of hovenier. In onderdeel c is bepaald dat ook de in het buitenland gevestigde dienstverrichters die in Nederland in opdracht van een in Nederland gevestigde dienstontvanger goederen leveren in aanmerking kan komen voor de eenjaarsmelding. Dit betreft cabotage. Deze voor de duur van een jaar geldige melding is, naast de dienstverrichter, ook aan de orde bij de zelfstandige die cabotage-activiteiten verricht, aangezien deze werkzaamheden worden gerekend tot de in artikel 8 aangewezen risicosectoren. Werkgevers- en werknemersorganisaties constateren een verhoogd risico op schijnzelfstandigheid bij cabotage, zodat de meldingsplicht een aangewezen maatregel is. Voor deze werkzaamheden is het echter gepast om de melding geldig te laten zijn voor de duur van een jaar, zoals ook in België het geval is. Zo maken de frequente grensoverschrijdingen binnen deze sector dat een afzonderlijke melding voor elke cabotagedienst een aanzienlijke administratieve last met zich mee zou brengen. Veel benodigde informatie is reeds beschikbaar middels de tachograaf en vrachtbrieven, zodat het niet nodig is deze gegevens nogmaals via het meldingssysteem door te geven. Tot slot vinden de meeste controles in de praktijk plaats langs de weg, in samenwerking met de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). Al met al zouden de voordelen voor het toezicht van het verkrijgen van aanvullende informatie niet in verhouding staan tot de administratieve lasten voor de dienstverrichter of zelfstandige die met het doen van een afzonderlijke melding voor elke cabotagedienst in Nederland gemoeid zouden zijn.

Voorkomen moet worden dat kleine bedrijven de eenjaarsmelding misbruiken om zich aan de toezichthouders te onttrekken. Sectoren waarin dit risico zich voordoet kunnen dan ook niet in aanmerking komen voor de eenjaarsmelding. Hierbij gaat het om de sectoren bouwbedrijf, uitzendbedrijven en overig goederen- en personenvervoer te land. De eenjaarsmelding geldt bijvoorbeeld niet voor een schilder die gedurende langere tijd bij een bouwproject aan de andere kant van de grens betrokken is.

5. Aanwijzing categorieën dienstverrichters die uitgezonderd zijn van de meldingsplicht
Op grond van artikel 8, zevende lid, van de wet kunnen eveneens sectoren worden aangewezen, waarop artikel 8 inzake de meldingsplicht niet van toepassing is. In artikel 10 wordt geregeld dat de transportsector, met uitzondering van cabotage, wordt uitgezonderd van de meldingsplicht. Ten eerste gaat het veelal om een groot aantal grensoverschrijdingen in een kort tijdsbestek. Ten tweede is het in de transportsector niet altijd duidelijk wanneer sprake is van detachering. Per geval moet worden gekeken naar de toepasselijkheid van de detacheringsrichtlijn, aangezien bepaalde transportactiviteiten wel en andere niet als detachering in de zin van de detacheringsrichtlijn worden aangemerkt. Omdat een dergelijke geval-tot-geval-benadering niet past bij een algemene meldingsplicht en omdat de meldingsplicht bij frequent vervoer een te zware regeldruk zou opleveren, is deze uitzondering gemaakt. Overigens is ten tijde van de totstandkoming van dit besluit nog aan discussie onderhevig hoe de detacheringsrichtlijn op dit punt moet worden geïnterpreteerd. Dit geldt met name voor transit, het verkeer dat door Nederland gaat zonder dat daarbij sprake is van laden of lossen. Situaties waarin geen dienstontvanger kan worden aangewezen in het gastland vallen in elk geval niet onder detachering. Het ligt niet voor de hand om, vooruitlopend op de uitkomst van deze discussie, de transportsector in zijn geheel onder de meldingsplicht te laten vallen. De overige uitzonderingen zijn ontleend aan de categorieën van dienstverrichters en werknemers die zijn uitgezonderd in het Belgische Limosa-meldingssysteem. In België is ruime tijd ervaring opgedaan met deze uitzonderingen. Het betreft daarnaast activiteiten die deels vrijgesteld zijn voor een tewerkstellingsvergunning op grond van artikel 1 van het Buwav. Omdat het situaties betreft waarin in sommige gevallen sprake is van detachering, wordt duidelijkheid verschaft door deze situaties niet onder de meldingsplicht te scharen. Tot slot betreft de doelgroepen waarbij een relatief laag risico bestaat op negatieve concurrentie op de arbeidsvoorwaarden en verdringing op de arbeidsmarkt.

Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Op grond van artikel 8 van de wet zijn categorieën van zelfstandigen aangewezen die zich moeten melden voordat zij in Nederland in dienst komen verrichten. In het besluit is een

viertal criteria gegeven aan de hand waarvan de Inspectie SZW kan vaststellen of een aangetroffen zelfstandige tot een van de aangewezen categorieën van zelfstandigen behoort. Hiermee is gewaarborgd dat deze regel voor de Inspectie SZW uitvoerbaar zal zijn. De aangewezen ambtenaren van de Inspectie SZW kunnen aan de hand van de criteria met een grote mate van zekerheid vaststellen of een zelfstandige tot een bepaalde categorie behoort en kan vervolgens een boete opleggen indien een overtreding wordt geconstateerd. Voor een bepaalde categorie van dienstverrichters is in dit besluit geregeld dat een melding geldig is voor de duur van een jaar. Deze bepaling richt zich op bedrijven die minimaal 3 maal per jaar een dienst komen verrichten in Nederland, tussen de 2 en 10 werknemers in dienst hebben en gevestigd zijn in een straal van 50 km van de Nederlandse grens. Bij de controle van een dienstverrichter, die de melding heeft gedaan, kan de Inspectie SZW informatie inwinnen via het meldingssysteem. Daarin zijn ook de contactgegevens beschikbaar van de contactpersoon van het bedrijf, die op de werkplek aanwezig dient te zijn. Omdat op de werkplek alle gegevens omtrent de dienstverrichter raadpleegbaar moeten zijn, kan de Inspectie SZW eenvoudig nagaan waar het bedrijf gevestigd is en hoeveel personen er in dit bedrijf werkzaam zijn. Aan de hand van de inschrijving in de plaatselijke kamer van koophandel, dat wil zeggen de Duitse of de Belgische, kan eenvoudig de vestigingsplaats worden geïdentificeerd.

Ook zelfstandige transporteurs die cabotageritten verzorgen, komen in aanmerking voor de eenjaarsmelding. Aangezien het goed gebruik is dat een chauffeur alle uitgevoerde ritten registreert in de boordtachograaf, kan de Inspectie SZW of de ILT vrij eenvoudig vaststellen of de aangetroffen chauffeur verplicht is om een melding te doen. Personen die werkzaam zijn in de bouw, de uitzendbranche of personenvervoer zijn uitgezonderd van deze eenjaarsmelding. Omdat het in de praktijk zo zal zijn dat personen op de werkplek aangetroffen worden, zal het voor de Inspectie SZW bijvoorbeeld gemakkelijk vast te stellen zijn dat iemand in de bouw werkzaam is, wanneer deze wordt aangetroffen op een bouwwerkplaats. Uitzendondernemingen die vanuit het buitenland arbeidskrachten naar Nederland uitzenden, zijn reeds verplicht zich ook in het Nederlandse Handelsregister in te schrijven. Dit vergemakkelijkt de uitvoerbaarheid en handhaving van deze regels. Een aantal sectoren is uitgezonderd van de meldingsplicht. Dit geldt onder andere voor transport, met uitzondering van cabotage. De Inspectie SZW dient dus te kunnen vaststellen of er sprake is van een grensoverschrijdend transport of cabotage. De boordtachograaf zal in de praktijk voldoende helderheid kunnen verschaffen. Voor de overige categorieën van dienstverrichters en werknemers die zijn uitgesloten van de meldingsplicht geldt dat de Inspectie SZW dergelijke vaststelling reeds doet in het kader van het Buwav, waarbij het in de praktijk niet problematisch blijkt om te kunnen vaststellen of een persoon tot een van de uitzonderingscategorieën behoort. Voorts is bij de vaststelling van de uitzonderingscategorieën gekeken naar de in België gehanteerde uitzonderingen in het kader van het Limosa-systeem. Ook daar blijkt de beoordeling van de vraag of iemand al dan niet tot een van de uitzonderingscategorieën behoort uitvoerbaar.

Administratieve lasten en regeldruk

Met dit besluit wordt nadere invulling gegeven aan een aantal bepalingen uit de wet. Bij de totstandkoming van de wet is uitvoerig stilgestaan bij de administratieve lasten die samenhangen met het voorgestelde meldingssysteem. Daarvoor wordt verwezen naar het algemeen deel van de memorie van toelichting bij de wet.

In dit besluit wordt voorgesteld op een aantal punten de administratieve lasten en regeldruk te beperken. Zo worden in artikel 9 bepaalde categorieën van buitenlandse dienstverrichters en werknemers vrijgesteld van de verplichting om per verrichte dienst een melding te doen, en daarvoor in de plaats te regelen dat een jaarlijkse melding volstaat. Hierbij is vooral gekeken naar de behoeften van de kleine onderneming, waarvoor administratieve lasten een obstakel kunnen vormen voor het verrichten van kortdurende diensten in Nederland. Daarnaast is in artikel 10 geregeld, dat in het geheel geen melding hoeft te worden verricht met betrekking tot bepaalde categorieën van werknemers. Voor deze categorieën geldt dat sprake is van een zodanig laag risico op negatieve concurrentie op de arbeidsvoorwaarden, dat het ondervangen van dit risico door middel van een meldplicht niet opweegt tegen de administratieve lasten voor de betreffende dienstverrichter die deze plicht met zich mee zou brengen. Ook dit zal leiden tot een forse afname van de regeldruk. Wel worden conform de

wet sectoren aangewezen waarvoor geldt, dat indien men in deze sectoren werkzaam is als zelfstandige, een melding moet worden gedaan. Daarmee wordt gehandeld in overeenstemming met de vigerende Europese regelgeving. Deze bepaalt dat het invoering van een generieke meldingsplicht voor zelfstandigen niet toelaatbaar is, omdat dit een belemmering vormt voor het vrij verkeer van diensten en tevens verder gaat dan noodzakelijk om het nagestreefde doel te bereiken, maar dat de meldingsplicht wel kan worden gerechtvaardigd voor een beperkt aantal sectoren als daarbinnen een verhoogd risico bestaat op schijnzelfstandigheid. Zoals eerder aangegeven is aan de hand van een vijftal criteria zorgvuldig bepaald in welke sectoren zich dit risico met name voordoet, en is aan de hand daarvan een beperkt aantal sectoren aangewezen.

PM uitkomst toetsing

Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdelen A, C, E, G, I en J

De uitbreiding van het Besluit arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie (hierna: Besluit) geeft aanleiding tot het invoegen van hoofdstukken.

Onderdeel B

Artikel 1

De begripsbepalingen van de IMI-verordening en het IMI zijn aan artikel 1 toegevoegd.

Onderdeel D

Artikel 2

Met dit artikel wordt nader inhoud gegeven aan artikel 6 van de handhavingsrichtlijn. In het eerste lid van artikel 2 is bepaald dat de door Onze Minister aangewezen ambtenaren van het verbindingsbureau aan een bevoegde instantie van een andere lidstaat op grond van een met redenen omkleed verzoek alle relevante informatie kunnen verstrekken, voor zover dit noodzakelijk is voor de administratieve samenwerking. Op grond van artikel 4, tweede lid, van de wet kunnen hiervoor de gegevens worden gebruikt, die de ambtenaren van de Inspectie SZW verkrijgen ten behoeve van het toezicht op de naleving van de Wet arbeid vreemdelingen, de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs, de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, de Arbeidsomstandighedenwet, de Arbeidstijdenwet, de Wet Avv en de WagwEU.

In het tweede lid is de handelswijze omschreven voor de situatie waarin het verbindingsbureau een onvoldoende gemotiveerd verzoek om inlichtingen ontvangt. Op grond van het derde lid kunnen ook uit eigen beweging gegevens worden verstrekt, als mogelijke onregelmatigheden aanleiding geven de bevoegde instantie van een andere lidstaat in te lichten. Deze bepaling is gebaseerd op artikel 7, vierde lid, van de handhavingsrichtlijn. De Inspectie SZW zal binnen deze context niet meer persoonsgegevens verwerken dan noodzakelijk voor de uitvoering, naleving en controle van de detachingsrichtlijn en de handhavingsrichtlijn, en het recht dat de lidstaten hebben vastgesteld ter uitvoering daarvan, gelet op de vereisten van doelbinding en minimale gegevensverwerking als bedoeld in artikel 5 van de AVG.

Op grond van het vierde lid van artikel 2 van dit besluit worden deze gegevens kosteloos verstrekt, in beginsel met behulp van het IMI. Dit is een duidelijk afgeschermd digitale omgeving, waarbinnen via een nauwkeurig omschreven procedure wordt bepaald welke gegevens mogen worden verstrekt, wat het doel van de verstrekking is en wordt aangegeven voor welke doeleinden de gegevens mogen worden verwerkt.

In het vijfde lid zijn de termijnen opgenomen voor het langs elektronische weg verstrekken van informatie waar de bevoegde instanties in andere lidstaten of de Europese Commissie om hebben verzocht. Dit zijn de termijnen als genoemd in artikel 6, zesde lid, van de

handhavingsrichtlijn. Voor urgente gevallen geldt dat de gevraagde informatie uiterlijk twee werkdagen na ontvangst van het verzoek wordt verstrekt. Urgente situaties zijn bijvoorbeeld die waarin de btw-registers moeten worden geraadpleegd voor de controle op een onderneming in een andere lidstaat. De reden van de urgentie wordt duidelijk vermeld in het verzoek en indien redelijkerwijs mogelijk worden gegevens verstrekt om deze urgentie te funderen. Omdat de handhavingsrichtlijn weinig handvatten biedt om te beoordelen in welke situaties precies sprake is van een urgente situatie, komt de Inspectie SZW enige beoordelingsvrijheid toe. Voor alle overige verzoeken om informatie geldt een termijn van uiterlijk 25 werkdagen na ontvangst van het verzoek.

In het zesde lid is bepaald dat, indien er zich problemen voordoen om aan een verzoek om informatie te voldoen, de verzoekende instantie daarvan onverwijld in kennis wordt gesteld, zodat een oplossing kan worden gevonden. Wanneer er sprake is van aanhoudende problemen bij de uitwisseling van informatie, zoals wanneer een bevoegde instantie van een andere lidstaat zonder deugdelijke motivering blijft weigeren informatie te verstrekken, wordt de Europese Commissie hiervan op de hoogte gesteld via het IMI, en worden voor zover mogelijk passende maatregelen genomen. Deze vereisten vloeien voort uit artikel 6, vijfde lid, van de handhavingsrichtlijn.

Artikel 3

Artikel 3 bevat regels over de gegevens met betrekking tot transnationale dienstverrichting die in nationaal verband worden verwerkt, in het bijzonder de partijen aan wie de minister deze gegevens kan verstrekken en de doeleinden waarvoor zij de ontvangen gegevens kunnen verwerken.

In het eerste lid zijn de bestuursorganen en toezichthouders opgenomen die bevoegd zijn alle gegevens, die onder verantwoordelijkheid van de minister worden verwerkt in het kader van de wet, verder te verwerken. Het betreft de gegevens, die door de Inspectie SZW worden verkregen in verband met de uitvoering van de wetten, genoemd in artikel 4, tweede lid, van de wet, de gegevens die door de Inspectie SZW, in hoedanigheid van het verbindingsbureau, worden verkregen van de bevoegde instanties in andere lidstaten op grond van artikel 4, derde lid en artikel 2 van dit besluit, en de gegevens worden geregistreerd in het meldingsstelsel. Onderdeel a ziet op de rijksbelastingdienst. De bevoegdheid de gegevens met betrekking tot dienstverrichters, dienstontvangers, contactpersonen en gedetacheerde werknemers aan de belastingdienst te verstrekken is begrensd, in die zin dat de verstrekking slechts toegestaan is voor zover de belastingdienst deze gegevens nodig heeft voor de heffing of invordering van enige rijksbelasting, van premies sociale verzekeringen als bedoeld in artikel 2, onderdelen a en c, van de Wet financiering sociale verzekeringen en van de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in de Zorgverzekeringswet, met betrekking tot de gedetacheerde werknemers. Onderdeel b ziet op de SVB. De bevoegdheid gegevens aan de SVB te verstrekken is op een vergelijkbare wijze beperkt, in die zin dat dit slechts toegestaan is voor zover de SVB die gegevens nodig heeft voor het vaststellen van de tijdvakken van verzekering voor de volksverzekeringen en de verzekeringsstatus van de gedetacheerde werknemers, of de toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PbEG 2004, L 200). In het tweede lid is bepaald dat slechts de gegevens die zijn verkregen in verband met artikel 8 van de wet kunnen worden verstrekt aan de IND. Het betreft de gegevens die zijn geregistreerd in de meldingsadministratie, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000. Voor een nadere toelichting van deze doeleinden wordt verwezen naar het algemene deel van deze nota van toelichting.

Artikel 4

Op grond van artikel 10a van de Wet Avv kunnen gegevens die de minister verwerkt en verkrijgt ter uitvoering van de WagwEU verstrekt worden aan sociale partners en de door hen opgerichte organisaties die toezien op de naleving van cao's, ten behoeve van hun toezicht op de naleving van de harde kern van arbeidsvoorwaarden van algemeen verbindend verklaarde cao's ten aanzien van gedetacheerde werknemers. Met dit besluit wordt nadere invulling gegeven aan deze bepaling.

In het eerste lid wordt nader geregeld waar een verzoek om informatie op grond van artikel 10a van de Wet Avv minimaal aan dient te voldoen. Hiermee komt tot uitdrukking dat pas tot gegevensverstrekking wordt overgegaan als de verzoeker met een motivering aannemelijk maakt dat de gegevens noodzakelijk zijn om effectief en adequaat toezicht te kunnen houden op de naleving van de harde kern van arbeidsvoorwaarden die van toepassing zijn op gedetacheerde werknemers. De Inspectie SZW kan in beginsel uitgaan van de juistheid van de gegevens die door de verzoeker worden verstrekt om de noodzaak te motiveren, en heeft dan ook geen plicht de juistheid hiervan te verifiëren. Voorts is in het eerste lid bepaald dat een verzoek schriftelijk moet worden ingediend.

In het tweede lid wordt aangegeven om welke informatie sociale partners kunnen verzoeken. Bij de aanwijzing van de gegevens in dit besluit, alsmede bij de verstrekking in de praktijk, staat voorop dat verstrekking steeds geëigend is voor het bereiken van de beoogde doelstelling, te weten het in staat stellen van de toezichthouders op cao's om adequaat en effectief toezicht te houden op de harde kernbepalingen uit die algemeen verbindend verklaarde cao's. Voorts dienen niet meer gegevens te worden verstrekt dan nodig is om deze doelstelling te bereiken. Daarom is bepaald dat geen andere gegevens kunnen worden verstrekt dan gegevens met betrekking tot dienstverrichters, dienstontvangers, contactpersonen en gedetacheerde werknemers. Omdat de sociale partners evenals de Inspectie SZW in staat moet worden gesteld effectieve controle uit te kunnen voeren op de naleving van cao's, is bepaald dat ook de gegevens door kunnen worden verstrekt die door het verbindingsbureau zijn verkregen van de bevoegde instanties van andere lidstaten, op grond van artikel 4, derde lid, van de wet in samenhang met artikel 2 van dit besluit. Tot slot zijn de specifieke gegevens die verstrekt kunnen worden beperkt tot de gegevens benoemd in de onderdelen a tot en met i.

In het derde lid is voorts bepaald dat de Inspectie SZW de persoonsgegevens benoemd in het tweede lid, onderdelen d tot en met i, in beginsel verstrekt op zodanige wijze dat de persoonsgegevens niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld door de private toezichthouders. Voor een nadere toelichting van deze bepaling wordt verwezen naar het algemene deel.

Artikel 5

Artikel 5 bevat regels over de in acht te nemen termijnen bij de verwerking van gegevens bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4. De bewaartermijn bedraagt maximaal zeven jaar. Deze termijn is ontleend aan artikel 52, vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en sluit aan bij de algemene bewaartermijn die de Inspectie SZW en de Belastingdienst voor het bewaren van gegevens hanteren.

In het tweede lid is bepaald dat onjuiste of ten onrechte verwerkte gegevens worden verbeterd, onderscheidenlijk verwijderd. Daarvan wordt zo spoedig mogelijk mededeling gedaan aan de ontvangers van de desbetreffende gegevens.

Voorop staat dat de gegevens worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is. Daarom is in het derde en vierde lid bepaald dat de gegevens die, gelet op het doel waarvoor zij worden verwerkt, geen betekenis hebben of hun betekenis hebben verloren, worden verwijderd en vernietigd. Zo is voor de toezichthouders van cao's, genoemd in artikel 4, van belang dat de gegevens worden vernietigd, zodra het onderzoek waarbij de verstrekte gegevens bij worden betrokken is afgerond en de gegevens evenmin relevant kunnen zijn voor een gerechtelijke procedure die voortvloeit uit een cao-onderzoek.

In het vijfde lid is bepaald dat bij ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de in acht te nemen termijnen bij de verwerking van gegevens, bedoeld in de artikelen 2 tot en met 4. Te denken valt aan kortere bewaartermijnen voor specifieke partijen of gegevens dan de maximale termijn van zeven jaar, genoemd in het eerste lid.

Onderdeel F

Artikel 8

Op grond van het zesde lid van artikel 8 van de wet is een gedeelte van de controle-eisen en maatregelen van overeenkomstige toepassing op zelfstandigen. Het betreft de verplichting

om een melding te verrichten op een tijdstip voor aanvang van de werkzaamheden, aangaande de aard en vermoedelijke duur van de werkzaamheden, de identiteit van de voor de uitbetaling van het loon verantwoordelijke persoon en de identiteit van de persoon die de werkzaamheden uitvoert, en de verplichting uit het tweede lid. In dit besluit worden deze verplichtingen beperkt tot zelfstandigen die werkzaam zijn in bepaalde aangewezen risicosectoren. Omdat de zelfstandige geen loon ontvangt, is in het eerste lid verduidelijkt dat de meldplicht geldt voor de zelfstandigen die werkzaam zijn in de aangewezen sectoren, met dien verstande dat onder de voor de uitbetaling van het loon verantwoordelijke persoon wordt begrepen de voor de uitbetaling van de financiële tegenprestatie verantwoordelijke persoon.

Door de meldingsplicht ook op bepaalde zelfstandigen van toepassing te verklaren, kunnen de handhavende instanties beter onderscheiden welke wet- en regelgeving op de aangetroffen werkgevers en zelfstandigen van toepassing is, en worden constructies met schijnzelfstandigen tegengegaan. Het kan zowel zelfstandigen betreffen die zelf als dienstverrichter optreden richting de Nederlandse dienstontvanger, als zelfstandigen die werk hebben aangenomen van een buitenlandse dienstverrichter ten behoeve van een Nederlandse dienstontvanger.

In het eerste lid zijn de sectoren aangewezen, waarin een risico bestaat op schijnzelfstandigheid. Voor wat betreft de sectoraanduiding is aangesloten bij bestaande regelgeving, te weten bijlage 1 bij de Regeling Wfsv. Voor de motivering voor het aanmerken van een bepaalde sector als risicosector wordt grotendeels verwezen naar het algemene deel van de toelichting. Om de administratieve lasten voor zelfstandigen te beperken, is ervoor gekozen om bepaalde sectoren niet volledig aan te wijzen, maar slechts bepaalde sectoronderdelen waarin een risico is waargenomen op schijnzelfstandigheid. Dit geldt bijvoorbeeld voor de sector agrarisch bedrijf. Het meldingssysteem wordt zo ingericht, dat de zelfstandige met informatie wordt ondersteund bij het bepalen van de sector, of het onderdeel daarvan, waarin hij werkzaam is. Daarnaast verdient vermelding dat van de transportsector enkel vervoer postreizen, cabotage, en het vervoer van personen te land in opdracht van een in Nederland gevestigde dienstontvanger door een in het buitenland gevestigde zelfstandige, zijn aangewezen. Dit strekt ertoe verwarring te voorkomen, die zou kunnen ontstaan als de meldingsplicht van toepassing zou worden verklaard op de zelfstandige die andere transportwerkzaamheden verricht en daarvoor vervolgens weer zou worden uitgezonderd van de meldingsplicht op grond van artikel 10 van dit besluit. In het tweede lid is bepaald, dat de toezichthoudende ambtenaren van de Inspectie SZW ter bepaling van de sector waarin een bepaalde arbeidskracht werkzaam is bepaalde omstandigheden in de beoordeling betrekken. Zie daarvoor het algemene deel van de toelichting.

Artikel 9

Op grond van artikel 8, zevende lid, van de wet, worden bij algemene maatregel van bestuur categorieën van gedetacheerde werknemers en dienstverrichters aangewezen waarop dat artikel inzake de meldingsplicht niet van toepassing is of voor wie nadere regels gelden.

Artikel 9 van dit besluit betreft de bepaling waarbij nadere regels worden gesteld.

In onderdeel a is bepaald dat de meldingsplicht geldt voor de duur van een jaar voor een in het buitenland gevestigde dienstverrichter met 2 tot 9 werknemers, die is gevestigd binnen een straal van 50 kilometer van de Nederlandse grens en die in een kalenderjaar ten minste 3 transnationale diensten in Nederland verricht, mits deze dienstverrichter niet werkzaam is binnen de sector bouwbedrijf, uitzendbedrijven of goederen- of personenvervoer te land. Het zou voor deze categorie dienstverrichters een onevenredig zware administratieve belasting met zich meebrengen indien voor elke afzonderlijke dienst in Nederland een melding zou moeten worden verricht. Omdat de toezichthoudende ambtenaren het vestigingsadres moeten kunnen verifiëren is bepaald dat de onderneming ingeschreven moet zijn in het handelsregister van Nederland of een aangrenzend land om voor de eenjaarsmelding in aanmerking te komen.

In onderdeel b is een vergelijkbare regeling getroffen voor de zelfstandige die op korte afstand van de Nederlandse grens is gevestigd en jaarlijks ten minste drie diensten in Nederland verricht.

Onderdeel c ziet op cabotage-activiteiten in Nederland. Zie verder het algemene deel van deze nota van toelichting.

Artikel 10

In artikel 10 worden bepaalde groepen gedetacheerde werknemers en dienstverrichters in bepaalde sectoren uitgezonderd van de meldingsplicht.

In onderdeel a is een uitzondering gemaakt voor het personen- en goederenvervoer, behalve cabotage-activiteiten.

De onderdelen b tot en met l zijn ontleend aan de categorieën van dienstverrichters en werknemers die zijn uitgezonderd in het Belgische Limosa-meldingssysteem, en daarnaast enkele activiteiten die deels vrijgesteld zijn voor een tewerkstellingsvergunning op grond van artikel 1 van het Buwav. Voor nadere motivering van deze uitzonderingen wordt verwezen naar het algemene deel van de toelichting.

Onderdeel H

Artikel 12

In onderdeel C wordt "onderscheidenlijk" vervangen door "en", om de wijzigingsopdracht in het huidige artikel 8 van het Besluit door te kunnen voeren in artikel 5, tweede lid, van het Besluit.

Artikel II

Bij de inwerkingtreding van de meldingsplicht dienen ook enkele wijzigingen in werking te treden die zijn doorgevoerd in de Verzamelwet SZW 2017 en de Verzamelwet SZW 2018.

Deze wijzigingen betreffen de regeling voor gegevensuitwisseling en technische wijzigingen ten aanzien van vernummering. Tevens treedt artikel 14 (nieuw) van het Besluit in werking. Deze artikelen zien op de uitzondering van de meldingsplicht voor de Wet arbeid vreemdelingen voor werkgevers op wie een meldingsplicht voor de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie rust, en de aanwijzing van deze meldingsplichten als soortgelijke verplichting.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

W. Koolmees

PostNL
Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

MINISTERIE VAN SZW
- 6 JULI 2018
SCANPLAZA

